

Hoogbegaafde Kinderen als Slachtoffer van de Psychiatrie

Albert Einstein werd van school getrapt en geweigerd aan de Zurich Polytechnic universiteit. Hij werd door leraren omschreven als mentaal traag, niet sociaal en afwezig in eigen domme dromen. Hij sprak geen woord tot hij 4 jaar oud was en kon pas lezen toen hij 7 jaar oud was.

Afgedrukt op 27 december 2024

Zielenknijper.com
Een kritische kijk op de psychiatrie

Inhoudsopgave (TOC)

1. Hoogbegaafde Kinderen als Slachtoffer van de Psychiatrie
2. Autistische jongen blijkt genie (IQ 170)

Hoogbegaafde Kinderen als Slachtoffer van de Psychiatrie

In een wereld waarin kinderen niet meer mogen zijn zoals ze zijn en zich moeten meten aan het ideaalbeeld van ‘normale mensen’ zijn hoogbegaafde en excentrieke kinderen het slachtoffer en hebben ze minder kans om zich te ontwikkelen.

Het volgende item wekte onlangs mijn aandacht:

*Van school getrapt en geweigerd aan de **Zürich Polytechnic** universiteit. Door leraren omschreven als mentaal traag, niet sociaal en afwezig in eigen domme dromen. Sprak geen woord tot hij 4 jaar oud was en kon pas lezen toen hij 7 jaar oud was.*

Deze jongen zou vandaag de dag een goede kandidaat zijn voor psychiatrische medicatie. Maar gelukkig is dat niet gebeurd, want het gaat om niemand minder dan Albert Einstein, de beroemde wetenschapper die ons de vergelijking $E=mc^2$ heeft gegeven!

De kindertijd van Albert Einstein zette mij aan het denken over mensen die zeer veel presteren in het leven en die in eerste instantie werden afgedaan als hopeloze mislukkingen – en wat hun ervaring ons vertelt over de gevaren van het willen bepalen hoe een kind zich mag kunnen ontwikkelen. In feite kan het zijn dat de meeste kinderen die met ADHD gediagnosticeerd zijn in werkelijkheid gewoon excentrieke mensen zijn.

Neem de franse schrijver **Honoré de Balzac** bijvoorbeeld. Volgens biograficus Stefan Zweig namen zijn leraren waar dat hij *“niet las en leerde volgens de normale manier. Ze dachten dat hij moeite had met concentreren of lui was, dromerig, omdat hij niet op dezelfde manier meekwam als de anderen.”*

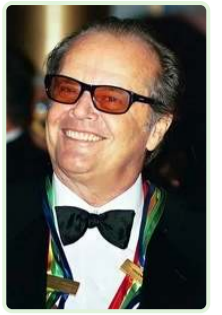

Soortgelijk is er **Marcel Proust** die nog niets had gepresteerd in zijn leven toen hij 28 jaar oud was. Hij woonde nog steeds bij zijn ouders, had nooit geld en poogde jaren lang (zonder succes) een roman te schrijven. Toen het eenmaal gepubliceerd was noemde een reviewer hem *“een knappe gemeenschaps jongen die het gelukt is zichzelf zwanger te maken met literatuur.”* Valse start daargelaten, echter, ging Proust door en schreef het zeven delige meesterwerk *In Search of Lost Time*, welke bovenaan de lijst staat van Boeken van de Eeuw in 2000.

Een ander ‘zogenaamd’ dysfunktioneel kind is acteur **Jack Nicholson**, die in zijn Oscar speech voor **One Flew Over the Cuckoo’s Nest** vertelde *“Ik wil mijn eerste agent bedanken, die me vertelde dat ik niet geschikt was om acteur te worden.”*

Tygo Gernandt, de bekende acteur met een overschot aan energie, staat sinds zijn jeugd te boek als lijdend aan de ziekte ADHD. “Onzin”, zegt hij zelf, “*ik ben gewoon lekker druk.*” De acteur, die sinds zijn 12e in films en tv-series speelt, wordt gedreven door een tomeloze energie. Hij deed ‘van alles om maar bezig te blijven’ en kreeg al snel de diagnose ADHD. Zijn moeder trok de diagnose echter in twijfel. “*Het is niet zo*”, zei ze stellig. “*Hij heeft gewoon enorm veel energie.*”

Op het eerste gezicht “mislukkelingen” of niet, veel succesvolle mensen zeggen dat het verschil was dat ze ten minste één ouder (leraar of mentor) hadden die ze accepteerde hoe ze waren en die ze heeft geholpen om de conventionele destructieve krachten van ‘de groep’ te overwinnen.

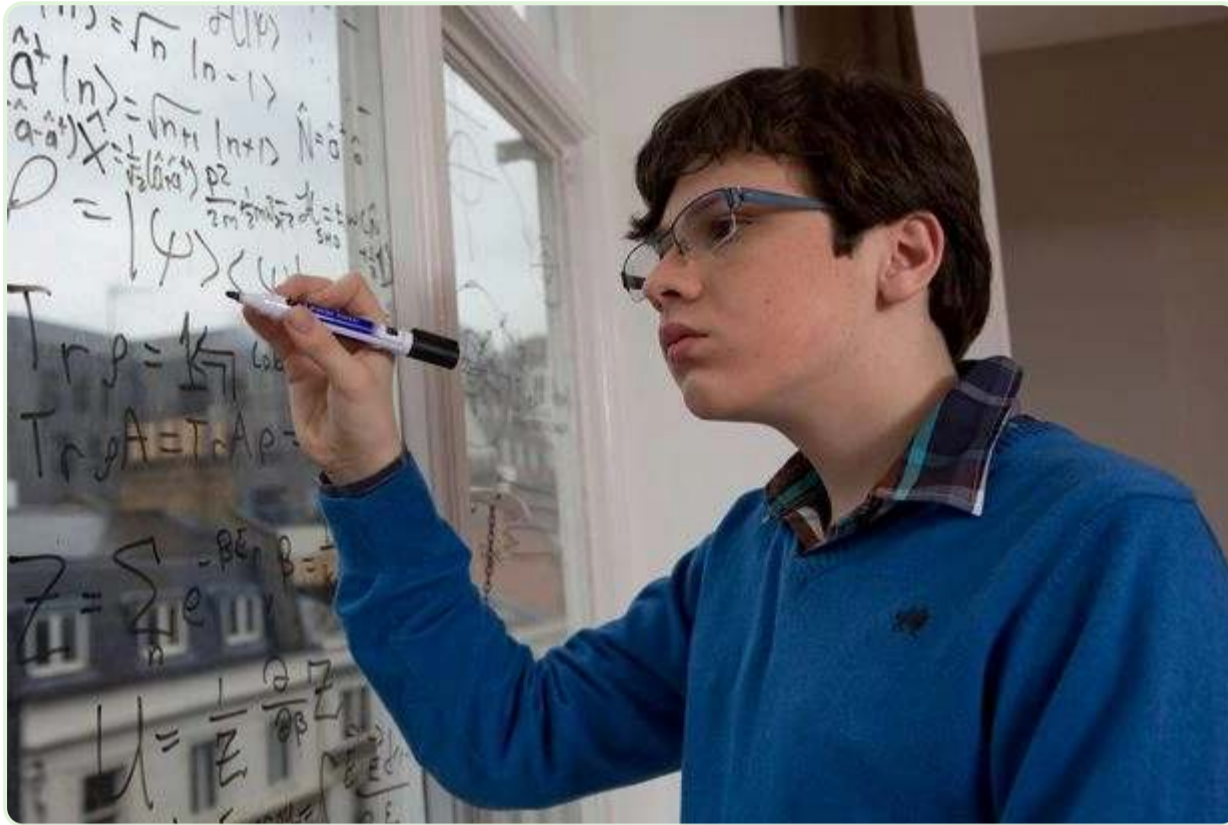
De moeder van Proust heeft haar zoon geholpen om het werk van John Ruskin te vertalen, waarmee hij zijn eerste literaire succes lanceerde. Mozart’s vader die hem heeft beschermd ging mee op toers – evenals Wayne Gretzky. Magier David Blain’s alleenstaande moeder bracht hem zijn eerste magier set en vertelde hem dat elke truck die hij uitvoerde wonderbaarlijk was. “*Ik heb alles aan haar te danken*” vertelde Blaine ooit. En terwijl Rudolf Nureyev’s vader hem sloeg omdat hij niet wilde dat hij ging dansen, smokkelde zijn moeder hem naar *The Song of the Crane* welke hem verliefd maakte op het balet.

Uiteindelijk is het zeer moeilijk om, zoals **Charles Dickens** schreef, “*de eigen held van het eigen leven*” te worden zonder enige vorm van hulp. Als kind arbeider zijnde was Dickens een levenslange voorvechter voor de rechten van kinderen. In zijn novel’s zijn het kinderen, niet de volwassenen, die instinktief goedaardigheid – en gemeenheid – aanvoelen, en zijn het kinderen die een gevoel voor zowel rechtvaardigheid als hypocrisie hebben.

Dickens zou een hartaanval krijgen wanneer hij zou horen dat tientalle miljoenen kinderen in de de wereld psychiatrische medicatie voorgeschreven krijgen voor condities met ‘symptomen’ die soms ernstige maatschappelijke, sociale of persoonlijke problemen kunnen veroorzaken maar waarvoor elk objectief bewijs voor een ‘ziekte’ ontbreekt.

Autistische jongen blijkt genie (IQ 170)

Kristine Barnett (@SparkByBarnett) ontdekte dat haar peuter Jacob, die door psychiaters gediagnosticeerd werd met autisme, gefascineerd leek te zijn door patronen.

Jacob Barnett op 14 jarige leeftijd. Een wonderkind uit de staat Indiana in Amerika die een hoger IQ heeft dan Albert Einstein (170).

De psychiaters vertelde de moeder dat hij vanwege zijn ziekte waarschijnlijk nooit zijn eigen veters zou kunnen strikken. In plaats van mee te gaan in de visie van de psychiatrie liet de moeder haar zoon helemaal zichzelf zijn en richtte ze zich niet op de lijst met dingen die hij niet zou kunnen doen, maar op zijn unieke kwaliteiten.

(2013) Jacob Barnett: Psychiaters zeiden dat de jongen nooit zou kunnen lezen, maar nu is hij slimmer dan Einstein

De psychiaters zeiden dat de jongere zelfs nooit zijn eigen veters zou kunnen strikken, maar zijn moeder weigerde hun woord te accepteren.

Source: [Mirror.co.uk](https://www.mirror.co.uk)

Bij mensen die de diagnose autisme krijgen is vaak niets aantoonbaar mis met de hersenen, zij benutten de hersenen gewoon anders, wat tot onvoorstelbare prestaties kan leiden zoals zichtbaar is geworden bij wonderkinderen zoals **Stephen Wiltshire**.

Inmiddels is Jacob 14 jaar en experts hebben vastgesteld dat het wonderkind uit de staat Indiana in Amerika een hoger IQ heeft dan Albert Einstein (170) en zij voorspellen dat hij hard op weg is om een Nobelprijs te winnen.

In de onderstaande TED talk voor tieners (TEDxTeen) presenteert Jacob zijn theorie dat hij zelf geen genie is, maar dat ieder kind tot unieke uitzonderlijke capaciteiten kan komen door een andere manier van denken, dat kan worden bereikt door een andere manier van opvoeding en lesgeven op scholen.

Vergeet wat je weet

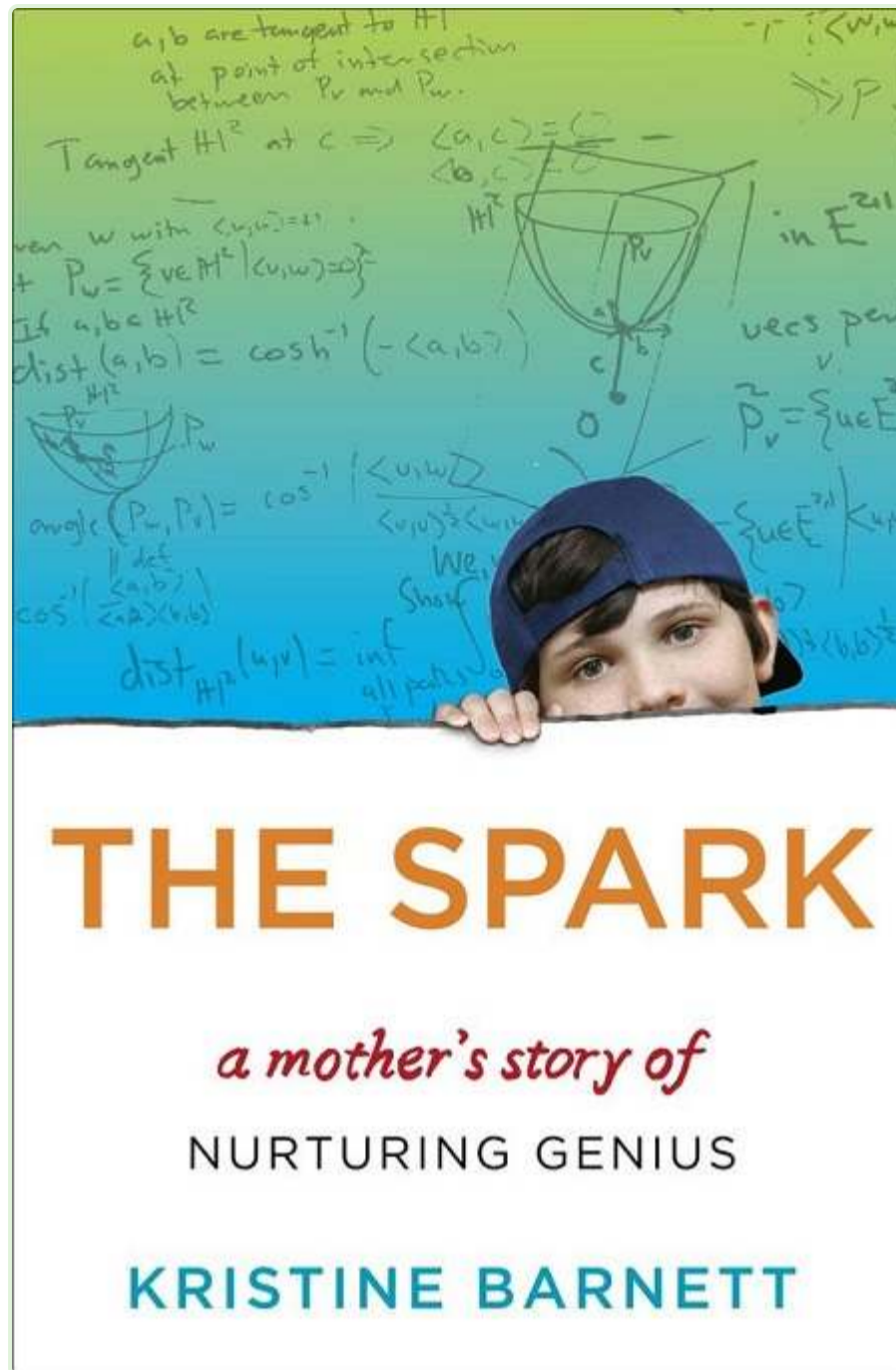
“De wijsheid van niet weten”

In een recente National Geographic reportage over de eerste vrouwelijke schaakgrootmeester ter wereld, de Hongaars-Amerikaanse **Susan Polgar**, presenteerde zij en haar vader eveneens de theorie dat ieder kind het grootste genie ter wereld kan worden door goede opvoeding.

In het boek **The Spark: A Mother's Story of Nurturing Genius** vertelt de moeder van Jacob Barnett over haar ervaring met het opvoeden van een genie.

De vonk: het verhaal van een moeder over het koesteren van genialiteit, [Goodreads](#) | [Amazon.com](#)

Afgedrukt op 27 december 2024

Zielenknijper.com
A critical perspective on psychiatry.

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ backups ~